

Forhold og det Nærmere ved Bestyrelsesmøderne ordnes ved den af Finanzministeren dem meddeelte Instrux, vilde være at udslette. I saa Tilfælde vilde jeg have langt mindre Betænkelse ved at gaae ind paa Forslaget, men saalænge dette staaer i § 18 i Loven, kan jeg ikke stemme for Endringsforslaget. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gjorde den Bemærkning, at, naar man overlader Bestyrelsen af saa store Midler til enkelte Mænd, dog naturligvis under Ministerens Ansvar — dette er jo fuldstændigt reserveret, og der er desuden ved Siden deraf 1ste Punktum af § 21, at „hvert Aar udgiver Bestyrelsen en Beretning om Anstaltens Virksomhed og Midlernes Anbringelse i det forløbne Aar“ —, saa skulde dette være farligt; han vilde drage en Advarsel frem for os fra den Maade, hvorpaa det er gaaet et andet Pengeinstitut her i Landet, og han nævnedes da den almindelige Enkekasse. Hertil vil jeg sige, at jeg troer, at Statskassens betydelige Tab ved Enkekassen meget mere har sin Oprindelse fra de urigtige Tabeller, hvorpaa det har vilst sig, at dens Tarifer vare grundede, end at det har sin Grund i Tab af Capitaler. Forsaavidt jeg skulde have Ret i denne Anskuelse, der efter min Mening er rigtig — men maastee jeg feiler heri —, saa vil Enkekassen ikke kunne tjene os som advarende Exempel i dette Tilfælde. Da jeg horte det ærede Medlem tale om en anden Anstalt, kom jeg til at tænke paa Overformyndervæsenet. Det er bekendt nok, hvilke store Tab der har været lidt paa dette Omraade, men Statskassen har i mange Tilfælde unddraget sig fra at deeltage i disse Tab; i Rigsdagens Tilværelsestid har der kun foreligget ganske enkelte Tilfælde her, hvor der har været Tale om at komme Skadelidte af den Art til Hjælp fra Statskassens Side. Som sagt, den almindelige Enkekasse troer jeg ikke kan drages frem her, og jeg vilde meget ønske, at den meget ærede Folkethingsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, som jeg maa antage veed meget nøie Besked om dette Punkt, nemlig Anstaltens Bessaffenhed, og hvorledes de store Tab ere opstaaede, vilde udtale, om jeg skulde have taget fejl eller ikke, hvad jeg troer ogsaa for

Thingets andre Medlemmer vilde have en ifferinge Betydning, før vi gaae til den Afstemning, der forestaaer.

Formanden: Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berg: Jeg skal villig erkjende, at det ærede Medlems Udsagn om, at Forslag kunne mistydes, er rigtigt; vi behøve ikke Andre til at mistyde Forslag end det ærede Medlem; jeg begriber ellers ikke, hvorledes han har kunnet faae den Forklaring istand af Forslaget Nr. 5, at det ligesom skulde gjøre det næstsidste Punktum af § 18 overflødig. Dette Punktum handler om Directionens Forhold i det Hele, samtlige dens Forretninger, og Forslaget taler kun om en Forandring i Bestyrelsen alene med Hensyn til Anbringelsen af Anstaltens Midler, og, forsaavidt der ved Lovfler nogen Forandring, bliver selvfølgelig Instruxen kun i dette Punkt, forsaavidt det har Indflydelse paa den, derefter at forandre. Jeg har kun faaet Ordet for en kort Bemærkning og skal derfor indskrænke mig til denne enkelte Bemærkning. Jeg skal iøvrigt ikke søge at imødegaae det ærede Medlems Fremstilling, thi jeg vidste iforveien, at han er en Modstander af, at vi i denne Henseende søge at træffe forebyggende Forholdsregler.

Th. Nielsen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) bemærkede, at de Kyndige vare enige om, at der ikke var nogen Fare ved at sætte Summen til 20,000 Rd., men det er netop dette, som jeg ikke har kunnet indsee, at de Kyndige ere enige om. Et meget kyndigt Medlem, som jeg før tillod mig at nævne, har den modsatte Mening, idet han har den Anskuelse, at netop de høie Summer ere farlige, og hvorledes kan det vel være Andet, end at de kyndige Medlemmer netop maae være uenige, naar man hører, at endog de allerkyndigste sige, at det er et Spørgsmaal, om der, hvis alle Krav paa Livrente- og Forsørgelsesanstalten skulde fyldestgøres, virkelig blev et Overskud tilbage. Naar man kan høre saa kyndige Folk endog